

Пуковник др сци. мед. Небојша Ђенић, управник Војне болнице Ниш

СПРЕМНИ ЗА ИЗАЗОВЕ И ДОСТОЈНИ СВОЈИХ ОСНИВАЧА

Круг Војне болнице Ниш је својеврсни музеј наше националне историје на отвореном, свака зграда је сведок и актер свих тешких и преломних момената од настанка савремене српске државе. Од момента уласка српске војске са кнезом Миланом на челу у ослобођени Ниш, ова установа је пијемонт медицине у овом делу Србије. О актуелном тренутку Војне болнице, са неизбежним освртом на прошлост и плановима за ову годину, разговарали смо са њеним управником, пуковником др Небојшом Ђенићем.

Разговарао Александар СКАКИЋ

Фото: Маријана Јанковић, Зоран Миладиновић

Пуковник др сци. мед. Небојша Ђенић, управник Војне болнице Ниш, животно је и каријерно везан за тај град на Нишави. Школовао се на нишком ме-

дицинском факултету, више генерација његове породице било је и јесте део богате историје војне болнице. Упитали смо га на почетку разговора да ли је за њега место управника те установе нешто више од руковођења и одговорности које оно по својој природи носи.

– Функција на којој се сад налазим за мене није новина, у периоду од 2006. до 2011. године у два наврата вршио сам дужност управника. Као што и у животу свако време носи своје бреме и изазове, тако је било и са тим периодима моје каријере. Посебно је било изазовно почетком овог века ревитализовати Војну болницу након што је изнела огроман терет током агресије НАТО-а на СРЈ, када је исцрпела значајан део својих материјалних ресурса, па и људских потенцијала и довести је до нивоа да је у стању да буде интегрални део војног здравства, база Медицинског факултета у Нишу и да започне своје ангажовање у мировним мисијама. Данашњи тренутак је знатно другачији и посебан

акцентат ће бити на унапређењу инфраструктуре. Три генерације Ђенића били су и сад су део историје Војне болнице. Када се на то надовеже историјат ове болнице, наслеђе и завет који та историја са собом носи, јасно је да је чињеница да сам данас на њеном челу за мене заиста не само огромна одговорност већ и, како сте рекли, „нешто више”.

СПОМЕНУЛИ СТЕ ИСТОРИЈАТ БОЛНИЦЕ. ОНА ЈЕ У СВАКОМ ТЕШКОМ МОМЕНТУ ЗА НАШ НАРОД И ДРЖАВУ НОСИЛА НА СВОЈИМ ПЛЕЋИМА ТЕГОБЕ И ПОСЛЕДИЦЕ РАТОВА КОЈЕ СМО ВОДИЛИ. КАО ТАКВА ОДУВЕК ЈЕ ИМАЛА ЧВРСТУ И НЕРАСКИДИВУ ВЕЗУ СА ВОЈСКОМ И НАРОДОМ ОВОГ ДЕЛА СРБИЈЕ. ДА ЛИ СЕ МОЖЕ РЕЋИ ДА ЈЕ ДАНАС ЊЕН ИДЕНТИТЕТ СУШТИНСКИ ОДРЕЂЕН ТОМ НЕРАСКИДИВОМ ВЕЗОМ?

– Њен имиџ је свакако такав и она се тако и даље доживљава. Војна болница увек је била нешто посебно у смислу односа према пацијентима – начин не само лечења него и комплетног приступа и бриге о њима био је другачији и на неки начин посебан у односу на остале здравствене установе. То је свакако и логична последица историјске чињенице да је комплетна медицина југоистока Србије настала из Војне болнице, укључујући и данашњи нишки Клинички центар. Управо због тога и значаја болнице у ратним временима она има такав углед у народу. Ова болница

дала је најславнија имена српске медицине. Формат интервјуа је сувише мали да се исприча делић те богате историје и у кратким цртама опишу великани наше медицине који су радили у овој установи.

УЧЕСТВОВАЛИ СТЕ И У РАТНИМ ДЕЈСТВИМА. КОЛИКО ЈЕ ТО УТИЦАЛО НА ВАС КАО ЧОВЕКА, ОФИЦИРА И ЛЕКАРА?

– Као неко ко је учествовао у бројним ратним дејствима, могу да кажем да је то изузетно утицало на мене, у сваком смислу. Посебно бих издвојио период агресије НАТО-а и време проведено на Косову и Метохији, када сам као млад хирург стасао, и уз помоћ старијих и искуснијих колега успешно савладао све изазове који су тад били стављени испред мене. По протоколима се види да је ефикасност нашег рада у том периоду заиста била изванредна. Ратна хируршка искуства одредила су и моје интересовања за теме стрелних рана, којима сам посветио постдипломске студије (уже специјализације из Трауматологије) и докторске студије и свакако су знатно утицала на мој развој као лекара и суштински ми одредила каријеру и професионални пут.

СПОМЕНУЛИ СТЕ ДА ЈЕ ВОЈНА БОЛНИЦА ПРЕСУДНО УТИЦАЛА НА РАЗВОЈ МЕДИЦИНЕ НА ЈУГОИСТОКУ СРБИЈЕ. КАКВИ СУ ЊЕНО МЕСТО, УЛОГА И ЗНАЧАЈ ДАНАС?

– Данас је њено место у смислу значаја за здравство у овом делу Србије детерминисано чињеницом да од времена епидемије ковида лечимо искључиво војне осигуранике. Наравно, када се узме у обзир значај и обим војних потенцијала и људства који се налазе у Нишу и околини, очигледан је значај Војне болнице са тог становишта. Са великим одобравањем гледам на настојања Управе за војно здравство и подршку државног секретара Милета Јелића у ангажовању на оснаживању информатичког система унутар болнице, који би се после повезао са информационим системом цивилног здравства.

КАКВУ СУ КАПАЦИТЕТИ ВОЈНЕ БОЛНИЦЕ И ШТА НАМ МОЖЕТЕ РЕЋИ О НАЈВАЖНИЈИМ АСПЕКТИМА ЊЕНОГ РАДА У ОВОМ ТРЕНУТКУ?

– Капацитете и могућности Војне болнице најобјективније се могу сагледати кроз податке о медицинским услугама које смо урадили у овој години. Урадили смо преко сто хиљада специјалистичких прегледа, скоро исто толико

систематских прегледа, болнички је лечено око две хиљаде пацијената, урађено је око осамсто операција, скоро пола милиона лабораторијских анализа и више десетина хиљада радиолошке дијагностике. Из ових података јасно је колики је значај Војне болнице како за војне осигуранике у овом делу Србије, тако и за Војску Србије.

ПОСЛЕДЊИХ ГОДИНА МОДЕРНИЗАЦИЈА И УЛАГАЊЕ СУ ДВЕ РЕЧИ КОЈЕ НА НАПОТПУНИЛИ НАЧИН ОПИСУЈУ ПРАВАЦ РАЗВОЈА СИСТЕМА ОДБРАНЕ. ДА ЛИ СЕ И ВОЈНА БОЛНИЦА УКЛАПА У ТАЈ ОПШТИ ТРЕНД?

– Модернизација и улагања у људски потенцијал и материјалне ресурсе свакако су нешто што постаје константа. Да бисмо та настојања на неки начин комплетирали и заокружили, недостаје нам пре свега почетак изградње ургентно-пријемног блока, за шта је у ранијем периоду урађена комплетна пројектна документација. Тај инфраструктурни корак предуслов је комплетног модернизовања и опремања. Када је реч о осталим одељењима и раду на секундарном нивоу, мислим да данас заиста имамо јако добру ситуацију. Интензивна нега садржи комплетну опрему, поседујемо јако добре сале за хируршки рад, интернистички део је комплетно опремљен. Када је реч

ЦЕНТАР ЗА ПРЕВЕНТИВНО-МЕДИЦИНСКУ ЗАШТИТУ

Центар за превентивно-медицинску заштиту је организациона јединица ВВ Ниш, која пружа специјалистичку заштиту из домена секундарног нивоа превентивно-медицинске заштите, на територији која покрива 11 гарнизона и гарнизоних места, укључујући и све војне колективе (базе и посебне објекте) у Копненој зони безбедности према КиМ као и војно-полицијске колективе на државној граници са Републиком Бугарском. У свом саставу има четири одсека: хигијенско-хемијски, епидемиолошки, микробиолошки и медицине рада. Послове из домена секундарног нивоа превентивно-медицинске заштите реализује кроз три групе тежишних задатака које су међусобно уско повезане: теренски задаци, лабораторијски послови и амбулантни рад. Спроводећи мере превентивно-медицинске заштите, свакодневно ради на идентификацији ризика по здравље за припаднике ВС и МО, као и на изналажењу могућности за њихово умањење или елиминацију. Тиме не само да се унапређује индивидуално здравље већ се даје директан допринос очувању функционалне способности јединица и установа које су размештене у зони надлежности.

о конкретним набавкама опреме у 2024, издвојио бих ултразвук за Одељење за радиологију, четири аутоклава за Одељење примарне здравствене заштите за стоматологију, водено купатило и сушач плочица за Одсек за патолошку анатомију, фрижидере за Лабораторију, два холтера и два ЕКГ апарата за Одељење за интерне болести. Такав тренд опремања ће, сигуран сам, карактерисати и време пред нама.

ПОСЛЕДЊИХ ГОДИНА НА МЕЂУНАРОДНОМ ТРЖИШТУ РАДА ЈАКО СУ ТРАЖЕНИ ЗДРАВСТВЕНИ РАДНИЦИ. ПРЕТПОСТАВЉАМ ДА ЈЕ ДАНАС ПОСЕБАН ИЗАЗОВ САЧУВАТИ ПОСТОЈЕЋИ КАДАР И ПРИВУЋИ

МЛАДЕ ЗДРАВСТВЕНЕ РАДНИКЕ. КАКО ОДГОВАРАТЕ ТОМ ИЗАЗОВУ ВРЕМЕНА У ВОЈНОЈ БОЛНИЦИ?

– Ми заиста немамо изражен проблем одлива кадра који је претходних година био доста присутан у остатку здравственог система. Недавно смо имали пријем нових лекара свих профила, међу њима и седам докторки, што је изазвало и медијску пажњу. Када је реч о овој лојалности кадра, ту не говорим само о лекарима, хирургима него и о анестезиолозима, сестрама и осталом особљу. То су већином лекари који су студирали у Нишу и завршили специјализацију на ВМА у Београду. Мислим да су за такав позитиван тренд код нас заслужна три фактора. Прво, Војна болница поседује оптималне услове за рад и обезбеђује простор за стално напредовање и усавршавање. Друго, већ годинама смо део међународних мисија у Централноафричкој Републици и мисијама ЕУ. Тај ангажман је вишеструко значајан, са једне стране за усавршавање и материјално побољшање статуса особља, али и као изузетан медицински тренинг којим формирамо оспособљен кадар за рад у евентуалним ратним околностима. И на крају, нормативно је уређено да наше особље може ван радног времена да обавља праксу и у домену приватног здравства, што врло позитивно утиче на чињеницу да немамо одлив кадра. Таква пракса није неуобичајена и у другим земљама. Имао сам прилику да видим примену тог метода омогућавања рада у приватној пракси као значајног фактора спречавања одлива кадра у немачком војном здравственом систему.

СПОМЕНУЛИ СТЕ УЧЕШЋЕ У МИРОВНИМ МИСИЈАМА КАО БИТАН МОМЕНАТ АКТУЕЛНОГ ТРЕНУТКА ВОЈНЕ БОЛНИЦЕ НИШ. И ВИ СТЕ БИЛИ АНГАЖОВАНИ У МИСИЈИ УН У ЦАР. КОЛИКО ЈЕ ВАШИХ ГЉУДИ АНГАЖОВАНО ТРЕНУТНО?

– Тренутно је у мировним мисијама ангажовано 15 наших припадника. Када је реч о том виду професионалног ангажовања, желео бих преваходно на основу личног искуства, али и искуства осталих колега, да напоменем да примарни мотив за одлазак не сме да буде искључиво материјалне природе. Кључан аспект огледа се у суочавању са изазовима и стицањем искуства које је уникатно и драгоцено. Врло брзо када дођете у мисију попут оне у ЦАР, тај ангажман који подразумева рад са много рањених, суочавање са болестима специ-

фичним за то подневље, у специфичним радним условима, потпуно баци у други план материјални аспект тог ангажовања. На неки начин може се рећи да тамо завршите специфичну нову специјализацију. Војна болница углавном обезбеђује кључне позиције у мисијама, које је тешко пронаћи, попут специјалиста опште хирургије, ортопедије, анестезиологе. Наши људи, многи од њих и са ратним искуством које су имплементирали на рањенима у мисији, оставили су дубок траг који је изазивао сталну пажњу и похвале команде структуре УН, а једно време смо у тој болници лечили и председника државе и чланове дипломатског кора. Заиста, искуство које се оданде донесе је драгоцен, како за наше особље, тако и за нашу болницу.

БИТИ УПРАВНИК ВОЈНЕ БОЛНИЦЕ, КОМПЛЕКСНЕ УСТАНОВЕ У КОЈОЈ ЈЕ СВАКИ ОБЈЕКАТ ДЕО НАШЕ НАЦИОНАЛНЕ ИСТОРИЈЕ, НОСИ ОДГОВОРНОСТ, АЛИ И ОМОГУЋАВА УВИД У ЊЕНО КОМПЛЕТНО СТАЊЕ, КАО И САГЛЕДАВАЊЕ ЊЕНОГ ЗНАЧАЈА У ШИРЕМ КОНТЕКСТУ СИСТЕМА ОДБРАНЕ. У ТОМ СМISЛУ КОЈИ СУ ОСНОВНИ ПРИОРИТЕТИ РАДА У ОВОЈ ГОДИНИ?

– Спремамо се да се суочавамо са изазовима које ће донети поновно редовно служење војног рока и у том смислу се припремамо да организационо и кадровски одговоримо основном задатку селекције кандидата за редовно служење. Поред тога, инфраструктурно унапређење је од изузетног значаја. Већ сам напоменуо значај изградње ургентно-пријемног блока. Међутим, подједнако је битно урадити реконструкцију и модернизацију постојећих павиљона и тако их уподобити савременим стандардима и околностима које ће са собом донети поновно враћање редовног војног рока. Морам да нагласим да су то препознали и одговорни у Министарству одбране и према плановима очекујем да ће бити издвојена значајна средства у том смислу. Наравно, кадровско освежавање и усавршавање постојећег кадра су стални приоритет и предуслов успешног рада наше установе, у превасходном циљу адекватне бриге о пацијентима, али и тежње да увек будемо достојни оних који су стварали ову болницу и ударили темеље савремене српске медицине. ▀

